

IV.

(detektivní kancelář, náhle se ozve výstřel; vejde RD, čistí si pistoli, nastoupí si vlevo dopředu)

RD *(velmi neskromně, pomalu, dívá se na pistoli)*: Tak to by bylo. Případ je vyřešen, *(zvedne zraky do nebeských výšin a vášnivě řekne)* René je bůh.

Vstoupí Kristýna s Alanem, Kristýna si jde usednout, tentokrát se ale nesvléká. Bylo by tedy záhodno, aby měla na sobě něco nového, něco, co si svlékat nemusí. Alan si stoupne vedle Reného zprava, tváří se uznale

K *(na půli cesty mezi dveřmi a židli se zastaví a povi naoko pohoršeně)*: Celou tu dobu se kolem mne ochomýtal!

RD *(chválí sám sebe)*: Naštěstí jsem včas zasáhl.

AT *(uznale)*: Přesně na komoru.

RD *(se špatně skrývaným sebeuspokojením)*: Vím o tom. *(zase si plácnou)*

K *(už sedí, vytahuje pilník, se kterým se celou dobu zkrášluje)*: Mělo mě napadnout, že je to Kevin. Měl takový neupřímný pohled.

RD *(konejšivě, na Kristýnu se ale ne dívá, místo toho skrývá pistoli za pasem)*: Netrapte se tím. I mě, protřelé soukromé očko, zpočátku ošálil. *(už zase s jasnou radostí z toho, jak je chytrý)* Ale jedna věc ho prozradila.

AT *(pokračuje uznalým tónem, zajímá ho to. S replikou si jde odložit kabát a klobouk)*: Vážně? Tak si poslechnu. *(následuje Reného monolog, Alan může odkládat dlouho, pak si stoupne zpátky vlevo a zaujatě Reného poslouchá)*

RD *(jak Sherlock Holmes, když popisuje svou dedukci, ovšem ještě samoliběji; pomáhá si pedantskými pohyby rukou, druhou má za zády, s replikou pomalu přechází doprava)*: Jak je mým dobrým zvykem, dlouho, hluboce a originálně jsem přemýšlel nad tím, jak poznat, jestli má dotyčný skutečnou mysl. Jestli to není jen stroj, co něco předstírá. Pravda, *(důrazně)* smrtící, ale stále jen stroj. Ptal jsem se sám sebe *(komicky důvěrně)*: Rendo, co dělá člověka člověkem? A víte, co jsem si odpověděl?

AT *(s dětinskou radostí, tohle ho baví; když hádá, dívá se a ukazuje na Reného, když je odmítnut, dívá se stranou a krátce přemýšlí)*: Nech mě hádat. Eeee ... šaty. Ne? Tak ... neopeřený dvounožec? Zase ne? V tom případě jedině ... práce! Opici! *(Alan se teď delší dobu nedostane ke slovu, proto zaujatě sleduje výměnu názorů a nad vším, co říká René přemýšlí, aby nakonec došel k neodvratné konkluzi)*

RD *(s radostí)*: Špatně. *(otočí se ke Kristýně a pokorně)* Zkusíte to uhodnout i vy, madmazel?

K *(lhostejně, nezajímá ji to, jako ji ostatně nezajímá nic)*: Ne.

RD (*s ještě dětinštější radostí*): Zase špatně. Odpověděl jsem si: (*s přehnaným důrazem, samolibě odhaluje velké tajemství*) chodí to a mluví to.

K (*polichocení*): Umím i zazpívat několik písní od Abby, jestli tedy mluvíte o mně.

RD (*otočí se k ní s úklonou*): Maňifik, (*rychle se zase vrátí pohledem k divákům, už zase se jim chlubi svým brilantním úsudkem*) ale abych to dokončil - přišel jsem na to, že zaručeným způsobem, jak poznat, že je někdo zombie, bude jednoduše vyzkoušet, jestli mluví. A jako přídavek, dávat si pozor na to, jestli se chová normálně (*naznačuje prsty uvozovky, pokračuje dost nabubřele*). Od toho okamžiku to už pro mě byla hračka. Požádal jsem Kevina, dej mu pánbůh co proto, zda by mi neuvařil nějaké švédské jídlo. (*otočí se ke Kristýně a k Alanovi*) A víte, co on na to?

K (*lhostejně*): Nic.

RD (*jde k ní pochvalně nad ní cvrliká*): No výborně, jak jste na to přišla? Z vás jednou něco bude!

K (*lhostejněji*): Kevin uměl pouze švédsky. (*Alanovi i Renému náhle ustrne; Alan se dívá na Reného jako na přízrak, René se velmi pomalu otočí k divákům, ve tváři má hrůzu*)

RD (*pomalou, důrazně, vyděšeně*): Merde!

AT (*vzpamatuje se, začne na Reného křičet, maximálně vyveden z míry*): Cože? No to snad není pravda!

RD (*„ups“, pomalým krokem se po anglicku vzdaluje od Kristýny zpět napravo, mluví pomalu*): Chybka. V tomto směru jsem to poněkud nedomyslel.

AT (*hořekuje, nadává, na dálku by jej nejraději uškrtil*): Tobě snad úplně přeskočilo?! Tys ho oddělal jen proto, že se domluvil pouze švédsky?

RD (*zamračeně, věcně, pozoruje své nehty*): Ne tak zcela. Taky mi připadal takový neohrabaný.

K (*vůbec ji to nezajímá, lhostejně slabikuje*): Posiloval.

AT (*s novým zděšením se na ni podívá, pak zase křičí na Reného*): Proboha, tys zastřelil švédsky mluvícího sportovce!

RD (*rozčileně se na něj utrhne zpátky*): Už jsem řekl, že mě to mrzí.

AT (*to jej trochu zklidní, dá si ruce do kapes, mračí se, dívá se do země, trochu nakloněn od Reného a Kristýny*): Tak to jsem asi přeslechl nebo co.

K (*s přehnaným nezájmem*): Ach, statečný Kevin je mrtev, jaká škoda. (*téměř snad i potěšeně*) Na druhou stranu, dělal jen svoji práci. (*tohle Reného i Alana trochu překvapuje, tázavě se na sebe podívají*)

RD (*dívá se směrem ke Kristýně, trochu podezřavě, opatrně, nechápavě*): Řeknu vám, to se mi celkem ulevilo, že to berete takhle.

K (*konejšivě, na Reného se nedívá, piluje si nehty*): Ale já přece chápu vaši zbrklou střelbu, René. Byl podezřelý a klidně by býval mohl spáchat nějaký strašný zločin. Prevence kriminality, to je základ.

(*RD a AT se po sobě tázavě podívají, Alan pokrčí rameny na znamení toho, že nemá vysvětlení a neví, co by na to René měl říct*)

RD (*opatrně se chytá stébla, pořád moc nevěří tomu, jak snadno mu to prochází*): Přesně tak. Když se kácí les, létají třísky ...

K (*prohlíží si to, co jí zbylo z nehtů*): ... a jak říká Nietzsche, co tě nezabije, to tě posílí ...

RD (*rázně, nekompromisně, přebírá iniciativu a přechází zpátky ke Kristýně*): Madmazel, žádný strach. Moje Magnum ráže 9 ještě nikdy nikoho neposílila. (*ukloní se jí*)

AT (*chytne se zamyšleně za hlavu, přemýšlí a komunikuje své myšlenky*): V každém případě jsi zabil nevinného, z čehož plyne ...

RD (*narovná se z úklony a ostře se oboří na Alana*): Ale no tak stalo se a nebudeme to přece pořád rozpitvávat.

AT (*nenechá se vyvést z míry, pokračuje*): ... z čehož plyne, že stav ohrožení trvá!

RD (*aha, vlastně; odvrátí se od Kristýny a přemýšlí*): Ach ano, správně.

AT (*přejde ke Kristýně z druhé strany, věcně, starostlivě*): Vaše výsosti, možná by bylo nejlepší, kdybyste se vrátila do Švédska.

RD (*otočí se zpátky, rázně protestuje*): Tak s tím nesouhlasím. Jestli je její Jasnost a Zřetelnost někde v bezpečí, pak je to tady.

AT (*oponuje*): Tady? A nezapomněl jsi, že se TADY (*naznačuje prsty uvozovky*) potuluje někde zombie?

K (*pomalou, unaveně*): Zůstanu zde.

RD (*posmívá se, vítězoslavně se obrací k divákům a usmívá se jak idiot*): Tak, a máš to!

AT (*nechápaně*): Proboha proč?

K (*mimochodem*): Ve Stockholmu budu stejně zranitelná jako tady. (*zde projeví emoci a to tak, že se zamračí*) Navíc je tam strašně drahý alkohol.

RD (*opět se jí úslužně ukloní*): A přiznejme si to, je tam dost zima. Nicméně drahá královno, v jednom má tady ten nepříjemný pán pravdu - případ se nám komplikuje a nebezpečí trvá. Takže ... (*ukloní se ještě hlouběji*)

AT (*ukloní se jí z druhé strany, chce ji spolu s Reném vypoklonkovat*): ... kdyby něco, zavolejte.

K (*pilník mizí v kabelce, Kristýna vstává*): Omluvte mne, půjdu objednat rakev a nějaké květiny. (*Kristýna se vzdaluje, detektivové se rovnají, stoupnou si vedle sebe a pozorují její odchod*)

K: (*na levé straně jeviště, divákům, zcela nekristýnovsky*) Zabili Kevina, parchanti. (*Kristýna mizí*)

RD (*po chvílce mlčení, akademicky*): To by mě stejně zajímalo, kde se stala chyba?

AT (*zase vybuchne*): Já ti řeknu, kde se stala chyba. (*rázně přechází od nalevo Reného, mluví zády k němu*) Chodí to a mluví to (*klepe si na hlavu, je hotov začít sáhodlouze vysvětlovat, jaký je René debil, ani neví, kde s tím začít*), to snad nemyslíš vážně, to je přece taková (*vodopád rozhořčení zarazí náhlá myšlenka*)... no moment! To dává smysl.

RD (*trucovitě*): Aha, tak vidíš.

AT (*přemýšlí nahlas*): Nechcete si o tom promluvit ...

RD (*nechápe*): O čem?

AT (*pořád přemýšlí*): Tak přece jen nemá o kolečko víc ...

RD (*pohoršeně*): No dovol.

AT (*mávně po něm neurčitě rukou, jeho vyrušování jej zdržuje*): Ale ne ty.

RD: (*plácne se do čela, heuréká*) No jistě, ten tvůj retardovaný přístroj ...

AT (*ohradí se, už zase směrem k Renému*): ... není retardovaný. Prostě se jen snažil vyjádřit podobnou myšlenku jako ty.

RD (*založí si ruce, definitivně stvrzujícím hlasem a pohledem do diváků*): Proklatě chytrá mašinka, říkám!

AT (*přejde k němu, dává mu ruku na rameno, vysvětluje*): Rozhovor, o to tu jde. Poslouchej ...